

נעליים

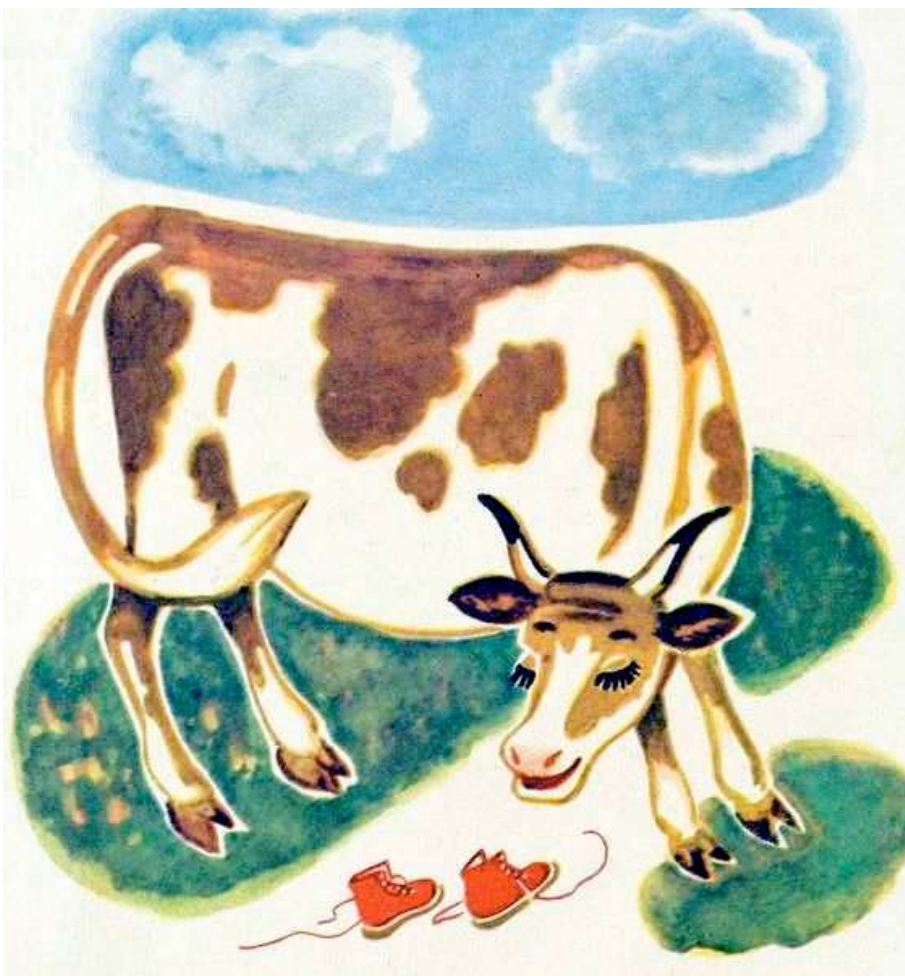
ס. פרקופייבה

הן יצאו מהפינה וראו: באמצע החדר עומד
שרפרף על ארבע רגליים.
"שלום שרפרף!" אמרו הנעליים "תנעל אותנו על
רגליך ונתחיל לרוץ ולקפוץ!"
"לא" אמר בעצב השרפרף "אני לא יודע לרוץ
ולקפוץ. אני יודע רק לעמוד באמצע החדר."

היה פעם זוג נעליים בעלי שרוכים ארוכים, שחי
בפינת החדר. נמאס לנעליים לעמוד כך סתם, בלי
מעשה.
"נלך ונמצא לנו בעל בית" אמרה נעל אחת "מי
ינעל אותנו? למי נתאים?"
"נלך" הסכימה הנעל השנייה.

בשדה הנעלים פגשו פרה.
"שלום פרה" אמרו הנעליים "תנעלי אותנו ונרוץ
ונקפוץ ביחד!"
"אבל לי ארבע פרסות ונחוצות לי ארבע נעליים"
אמרה הפרה "ואתן רק שתיים."

הנעליים יצאו לחצר וראו חתול מחוספס.
"איזה שרוכים ארוכים ויפים" אמר החתול "הם
דומים לזנבות ארוכים של העכברים."
ואז הנעליים ראו שעל הכפות הרכות של החתול
בולטות ציפורניים חדות. הן נבהלו מאוד. הנעל
הימנית זזה ימינה, הנעל השמאלית זזה שמאלה
והחתול נשאר במקומו כי לא ידע לאן לרוץ.

באגם שחה ברווז.
"שלום ברווז!" קראו לו הנעליים "יש לך שתי
רגליים. תנעל אותנו עליהן ונלך לרוץ ולקפוץ!"
"אני מעדיף לשחות" אמר הברווז "הייתי נועל
אתכן, אבל במים תפריעו לי."

ואז נשמע רעש בין העשבים ולשביל יצא נחש.
הוא דמה לשרוך נעליים שמן וארוך.
"שלום נחש!" אמרו הנעליים "תנעל אותנו על
רגליך ונלך לרוץ ולקפוץ ביחד."
"נעליים טיפשות" לחש הנחש "הרי אין לי רגליים
בכלל!"

התעצבו הנעליים.

"אנו לא נחוצות לאף אחד! מה נעשה עכשיו?"
ופתאום ראו: בשביל הולכות שתי רגליים יחפות.
לא רצות, לא קופצות. דורכות פעם על אצטרובל,
פעם על אבן חדה.
"תנעלו אותנו, רגליים יחפות! קראו הנעליים "אתן
חביבות עלינו יותר מכל הרגליים שבעולם!"
הרגליים היחפות שמחו. הן נעלו את הנעליים ורצו
מהר-מהר וקפצו גבוה-גבוה.

מה אתם חושבים? של מי הרגליים האלה?

דרור התיישב פתאום על השביל.
"שלום דרור!" קראו הנעליים "גם לך שתי רגליים.
תנעל אותנו ונוכל לרוץ ולקפוץ ביחד."
"אני מעדיף לעוף" אמר הדרור "הייתי נועל אתכן,
אבל תכבידו עלי במעוף."